

Na osnovu člana 94. tačka b) Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 1/25) i člana 17. stav 1. tačka b) Statuta Advokatske komore Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 66/26), Skupština Advokatske komore Federacije Bosne i Hercegovine, dana 23.05.2026. godine donijela je

KODEKS ADVOKATSKE ETIKE

I. UVOD

1. Kodeksom advokatske etike (u daljnjem tekstu: Kodeks) razrađuju se temeljni standardi etičkog ponašanja i poslovanja advokata, zajedničkih advokatskih kancelarija i advokatskih društava, advokatskih stručnih saradnika, advokatskih pripravnika, u Federaciji Bosne i Hercegovine, te advokata iz drugih država, kada u skladu sa zakonom postupaju na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine.
2. Svrha ovog Kodeksa je da pomaže advokatima, advokatskim stručnim saradnicima i advokatskim pripravicima kada su suočeni s etičkim i profesionalnim dilemama, a advokaturi da očuva etičnost i profesionalni standard u obavljanju poslova advokature i time doprinese vladavini prava i ugleda advokature i pravosuđa u cjelini.
3. Kada član Advokatske komore Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Advokatske komore Federacije BiH) advokatsku djelatnost obavlja u drugoj državi, advokat je dužan poštovati međunarodna pravila profesionalne etike i pravila profesionalne etike advokata države u kojoj postupa.

II. OSNOVNA NAČELA

1. Advokati moraju služiti interesima pravde, kao i onima čija su im prava i slobode povjereni da ih štite i brane.
2. Dužnost advokata nije samo da zastupa svoju stranku već da joj bude i savjetnik u zaštiti njenih prava i interesa.
3. Obavljanje advokatske djelatnosti, pored obaveze poštovanja pravnih normi, podrazumijeva i poštovanje moralnih obaveza prema stranci, sudovima i drugim organima pred kojima advokati zastupaju slučaj svoje stranke, odnosno djeluju u njeno ime, te pravnoj profesiji uopće i svakom pojedinom članu profesije i javnosti.
4. Kodeks utvrđuje načela i pravila ponašanja koja moraju postati dijelom svijesti i uvjerenja svakog advokata i kojih se advokati, radi očuvanja i ugleda advokature, moraju pridržavati pri obavljanju svoje djelatnosti.
5. Nepoštovanje odredaba Kodeksa predstavlja disciplinsku povredu koja će se sankcionirati u skladu sa Statutom i drugim općim aktima Advokatske komore FBiH.

III. ETIČKI PRINCIPI NA KOJIMA POČIVA ADVOKATURA

1. Osnovni etički princip Kodeksa ogleda se u dužnosti advokata da se u granicama zakona, a u skladu s ustavnim načelima, moralom društva i načelima i principima sadržanim u općim aktima Advokatske komore FBiH, dosljedno bori za vladavinu prava, zaštitu sloboda i interesa fizičkih i pravnih osoba koje zastupa i brani.
2. Odnos advokata prema vlastitoj stranci, protivnoj stranci i njenim zastupnicima, prema drugim advokatima, sudovima, tužilaštvima, te drugim državnim organima s javnim ovlaštenjima određen je isključivo njegovim položajem zastupnika i zaštitnika prava i interesa fizičkih i pravnih lica.
3. Advokat se nikada ne smije dovesti u položaj koji bi predstavljao sukob interesa, niti u položaj koji bi ga doveo u odnos zavisnosti s interesom drugih ili vlastitim interesom.

4. Advokat je dužan pri zastupanju stranaka sačuvati svoju nezavisnost, a interese stranke smije štiti samo sredstvima koja su u skladu sa zakonom, s dostojanstvom advokatskog poziva i s dobrim običajima koji nisu u suprotnosti s njegovom savješću.
 5. Advokat se ne smije prihvatiti poslova koji su nespojivi s njegovim pozivom i koji bi mogli štetiti njegovoj nezavisnosti, dobrom glasu i ugledu advokature.
 6. Pri obavljanju advokatske djelatnosti, advokat se treba ponašati tako da stekne i učvrsti povjerenje svoje stranke, a istovremeno i pravosudnih i drugih organa pred kojima postupa štiteći prava i interese stranke, vodeći računa o zahtjevima profesionalne i opće kulture.
 7. Dužnost advokata je da se prilikom obavljanja advokatske djelatnosti stalno brinu za unaprijeđenje i afirmaciju advokature kao samostalne i nezavisne profesionalne djelatnosti.
 8. Advokat je dužan čuvati ugled i dostojanstvo advokature, kako pri obavljanju djelatnosti, tako i u privatnom životu.
 9. Svojim ponašanjem advokat mora služiti kao primjer humanosti, poštovanja ljudskog dostojanstva i progresivnih nastojanja u priznavanju, zaštiti i ostvarivanju temeljnih ljudskih prava i sloboda.
 10. Nedopušteno je i u suprotnosti je s dostojanstvom advokata da na bilo koji način sarađuje s osobom koja se bavi nadripisarstvom. Dužnost advokata je da svaku osobu za koju sazna da se bavi nadripisarstvom, prijavi nadležnom državnom organu.
 11. Advokat ne smije isticati svoju raniju službu, položaj ili dužnost za pribavljanje stranaka, niti na bilo koji način uvjeravati stranku da joj zbog toga može uspješnije pružiti zaštitu prava i interesa koji su joj povrijeđeni.
 12. Advokat ne smije do pravomoćnog okončanja postupka u kojem postupa kao punomoćnik bilo koje strane davati izjave i poduzimati druge radnje kojima bi mogao na nedopušten način uticati na tok i ishod postupka.
 13. Dužnost advokata je da se kontinuirano stručno usavršava i učestvuje u edukacijama koje organizira i provodi Advokatska akademija.
 14. Nelojalnost u obavljanju advokatske djelatnosti
- Nelojalnost u obavljanju advokatske djelatnosti predstavlja povredu časti i ugleda advokature, a ona se ogleda u sljedećem:
- a) pribavljanje stranaka putem ponuda, posrednika ili reklama,
 - b) saradnja s nadripisarima ili licima za koja se sumnja da se bave nadripisarstvom,
 - c) obećanje provizije ili nagrade drugima za pribavljanje stranaka,
 - d) omalovažavanje drugih advokata,
 - e) obećanje rješavanja predmeta putem veza i poznanstava,
 - f) ponude jeftinijeg zastupanja od cijena utvrđenih Advokatskom tarifom, osim na način propisan odredbom člana 37. Tarife,
 - g) isticanje advokatske table napadnog oblika i sadržaja ili isticanje table na druga mjesta osim na zgradu u kojoj se nalazi kancelarija,

h) upotreba nesrazmjerno velikog ili okruglog pečata,

i) napadno isticanje u podnescima, dopisima ili na drugi način, podataka o advokatskim kancelarijama s kojima je zaključen ugovor o povezivanju i saradnji,

j) napadno isticanje eventualne specijalizacije,

k) istupi u sredstvima javnog informiranja s naglašenim isticanjem svog svojstva advokata, odnosno na način koji bi se mogao shvatiti kao nametanje javnosti ili samoreklamiranje i slično.

15. Sticanje stranaka na nečastan ili drugi nedopušten način

15.1. Advokatu je zabranjeno da stiče stranke na nečastan ili na drugi nedopušten način. Smatra se da advokat pribjegava nečasnom ili nedopuštenom sticanju stranaka, naročito kada:

a) daje nerealne procjene i obećava uspjeh ili dovodi stranku u zabludu u pogledu pravne prirode predmeta,

b) omalovažava druge advokate,

c) podstiče ili ne osporava uvjerenje stranke u efikasnost korupcije, ili predlaže i nagovještava sopstveno sudjelovanje u korupciji,

d) stupa u kontakt sa strankama drugih advokata i navodi ih da na njega prenesu zastupanje, ili preuzima stranke drugih advokata na način suprotan ovom Kodeksu,

e) na raspravama i u drugim javnim istupanjima u svojstvu advokata izaziva incidente i bez opravdanog razloga stvara konfliktne situacije u namjeri da nametne utisak odvažnosti i stekne ličnu popularnost.

15.2. Advokatu je dopušteno da u sredstvima javnog informiranja objavi podatak o otvaranju ili preseljenju svoje kancelarije, pri čemu se mora izbjeći svaki pokušaj ili dojam da je riječ o reklamama, te da pošalje obavještenje o otvaranju ili preseljenju svoje kancelarije pravosudnim organima, drugim advokatima i svojim strankama.

16. Poštivanje drugih etičkih kodeksa

16.1. Kada advokat brani ili zastupa stranku na području Republike Srpske, dužan je postupati u skladu s Kodeksom etike advokata Advokatske komore Republike Srpske, ukoliko načela i principi tog Kodeksa nisu u suprotnosti s načelima i sadržajem ovog Kodeksa.

16.2. Prilikom vršenja advokatske djelatnosti u inostranstvu, advokat je dužan ponašati se i u skladu s kodeksima međunarodnih asocijacija advokata, kao i s kodeksom advokatske etike zemlje u kojoj obavlja djelatnost, ukoliko načela i principi tih kodeksa nisu u suprotnosti s načelima i sadržajem ovog Kodeksa.

17. Disciplinska odgovornost

17.1. Svako ponašanje suprotno principima i pravilima Zakona o advokaturi FBiH, Statuta i pravilima ovog Kodeksa, Pravilnika o procjeni rizika radi sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i Pravilnika o nadzoru nad radom advokata zasnovanog na procjeni rizika Advokatske komore FBiH, predstavlja povredu ugleda advokature u Federaciji Bosne i Hercegovine.

17.2. Nadležni disciplinski organ Advokatske komore FBiH odlučit će o tome da li povreda principa i pravila ovog Kodeksa u pojedinim slučajevima predstavlja i disciplinsku povredu advokatske dužnosti i zauzeti stav o pokretanju disciplinskog postupka.

IV. MORALNI LIK ADVOKATA

1. U vršenju advokatske djelatnosti advokat je dužan postupati humano i obzirno, s uvažavanjem i poštovanjem svih onih s kojima kontaktira u vršenju svoje profesionalne djelatnosti.
2. Svaki advokat je dužan da čuva svoju čast, moralni lik advokata, nezavisnost, savjesnost i stručnost, tako da takvim svojim ponašanjem podstiče i druge.
3. Advokat je dužan na prihod ostvaren pružanjem pravnih usluga plaćati porez u skladu s poreznim propisima, kao i izmirivati obaveze koje proističu iz njegovog statusa advokata prema nadležnim institucijama.
4. Advokat je dužan pri zastupanju svoje stranke sačuvati svoju nezavisnost. Ova nezavisnost mora biti apsolutna, slobodna od bilo kojih drugih uticaja, pogotovo onih koji mogu proistići iz njegovog vlastitog interesa ili vanjskog pritiska.
5. Advokat mora izbjegavati okolnosti koje bi mogle ugroziti njegovu nezavisnost i paziti da ne kompromitira svoje profesionalne standarde da bi ugodio svojoj stranci, sudu ili trećim osobama.
6. Advokat je dužan odbaciti sve pokušaje uticaja na njegovu nezavisnost i obavezan je o tim pokušajima obavijestiti organe regionalne komore kojoj pripada.
7. Advokat se ne može baviti poslovima koji narušavaju značaj i ugled advokatske profesije.
8. Advokat ne smije prihvatiti poslove i zvanja koji bi ga doveli u podređen položaj, naveli na nekritičko izvršavanje tuđih naloga ili njegov rad uslovljavali takvom vrstom obaveza ili pogodnosti koje bi mogle ugroziti njegovu nezavisnost i samostalnost.
9. Advokat se može baviti poslovima u oblasti nauke, književnosti, umjetnosti, publicistike, pravnog obrazovanja, humanitarnog rada, prevodilaštva i sporta.
10. Advokat može biti rukovodilac ili član stručnih, radnih ili savjetodavnih tijela vladinog ili nevladinog sektora, nevladinih organizacija, uređivačkih odbora i izdavačkih vijeća u organizacijama čiji rad nije u suprotnosti s načelima advokatske profesije.
11. Advokat ne može biti zastupnik, direktor, predsjednik ili član upravnog ili nadzornog odbora u pravnom licu i institucijama s javnim ovlaštenjima, javnim poduzećima, pravnim licima s većinskim državnim kapitalom, predsjednik ili član upravnog, nadzornog ili odbora za reviziju banke s većinskim državnim kapitalom, zastupnik državnog kapitala, kao ni obavljati te poslove u bilo kojem obimu ili vršiti javnu dužnost koja je nespojiva s advokatskom djelatnošću.
12. Rukovodeći položaj advokata u Advokatskoj komori FBiH nije spojiv s rukovodećim položajem u političkoj stranci.
13. Tradicionalne vrline kao što su: čast, poštenje i integritet advokata moraju biti van svake sumnje, profesionalna su obaveza advokata i osnov za sticanje odnosa povjerenja prema advokatu.
14. Stranka i treća lica, od kojih advokat dobija informacije, moraju biti sigurni u povjerljivost advokata.
15. Povjerljivost je primarno pravo i obaveza advokata.
16. Samo advokat koji poznaje zakon može štititi interese svoje stranke sredstvima koja zakon dopušta, a da bi tu dužnost mogao ispuniti dužan je obnavljati, proširivati i usavršavati svoju pravnu i opću naobrazbu praćenjem stručne literature, učešćem u stručnim raspravama, savjetovanjima i kongresima, objavljivanjem stručnih radova, saradnjom u časopisu Advokatske komore FBiH i slično.

17. Advokat mora djelovati u najboljem interesu svoje stranke i mora staviti te interese ispred ličnih ili interesa drugih koji su u koliziji s interesima stranke koju zastupa.
18. Advokat treba svojim stručnim znanjem pomagati drugim advokatima, a posebna je dužnost svih advokata da pomažu stručno usavršavanje advokatskih stručnih saradnika i advokatskih pripravnika.
19. Advokat je dužan savjesno ispunjavati svoje obaveze prema Advokatskoj komori FBiH i Regionalnoj advokatskoj komori, čuvati i podizati ugled komora i doprinositi njenom uspješnom radu, a posebno je dužan poštovati odluke organa komora i suzdržavati se od svakog uvredljivog ponašanja u kontaktima s organima komora.
20. Nije dostojna da bude advokat osoba koja radi protiv interesa advokature kao nezavisne profesionalne djelatnosti i koja ne poštuje osnovne principe ovog Kodeksa i ostalih akata Advokatske komore FBiH, niti osoba koja se, u skladu s odredbama Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine i odredbama Statuta Advokatske komore FBiH, smatra nedostojnom za bavljenje advokaturom.

V. ODNOS PREMA LICIMA KOJIMA SE PRUŽA PRAVNA POMOĆ

1. Vjernost stranci je osnovna dužnost advokata. Ona je važnija od interesa advokata i kolegijalnih obzira.
2. Zastupanju stranke advokat je dužan posvetiti svu svoju stručnost i savjesnost, te joj cjelovito i pravovremeno pružiti očekivanu pravnu pomoć.
3. Preopterećenost advokata u poslu ne smije ugroziti cjelovitost, savjesnost i pravovremenost u pružanju pravne pomoći stranci, o čemu je svaki advokat dužan voditi računa prilikom preuzimanja novih poslova od stranaka.
4. Advokat kojem se obraća prevelik broj stranaka dužan je uputiti stranke drugim advokatima kako bi izbjegao preopterećenost u poslovima.
5. Prihvatanje i raskid angažmana
 - 5.1. Advokat samostalno odlučuje da li će prihvatiti ponudu za zastupanje stranke, za pružanje pravne pomoći ili odbranu.
 - 5.2. Advokat može odbiti ponudu za zastupanje stranke, za pružanje pravne pomoći ili odbranu samo iz razloga propisanih Zakonom o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine, ovim Kodeksom i drugim općim aktima Advokatske komore FBiH.
 - 5.3. Advokat koji lično poznaje protivnu stranku može odbiti zastupanje protiv nje, a ako ipak prihvati zastupanje, mora prije toga svoju stranku upozoriti na to poznanstvo.
6. Advokat će odbiti zastupanje:
 - a) ako je pružao pravnu pomoć suprotnoj stranci u istom predmetu ili po bilo kojem drugom pitanju vezanom za taj predmet,
 - b) ako je suprotnoj stranci u istom predmetu pravnu pomoć pružao advokat koji radi u istoj advokatskoj kancelariji ili advokatskom društvu,
 - c) ako je on, ili član, ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva radio kao advokatski pripravnik s advokatom koji pruža pravnu pomoć suprotnoj stranci,
 - d) ako je u istom predmetu on, ili član, ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva postupao kao sudija,

tužilac, ovlašteno službeno lice Ministarstva unutrašnjih poslova ili kao službeno lice u organu uprave,

e) ako se on, ili član, ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva bavio na drugi profesionalni način predmetnim slučajem,

f) ako on, ili član, ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva ima lični interes koji je, ili može biti, u sukobu s interesima zastupane stranke, i

g) u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili općim aktima Advokatske komore FBiH.

7. Na donošenje odluke o zastupanju ne smiju uticati razlike u spolu, rasi, nacionalnoj pripadnosti, jeziku, vjeri, političkom i drugom uvjerenju, porijeklu, društvenom položaju ili stranačkoj pripadnosti.

8. Advokat može odbiti pružanje pravne pomoći zbog ličnog uvjerenja da takav predmet ne može s uspjehom zastupati.

9. Ukoliko advokat ima priznatu specijalizaciju ili se uopće ne bavi određenom oblasti prava, smije odbiti zahtjev stranke za zastupanje ukoliko se radi o predmetu van njegove specijalizacije ili oblasti za koju je stručan.

10. Advokat će voditi slučaj za stranku samo po nalogu te stranke. On, međutim, može raditi na slučaju po nalogu drugog advokata koji radi za stranku ili kad mu slučaj dodijeli sud ili drugi nadležni organ.

11. Prilikom preuzimanja predmeta za zastupanje, advokat je dužan uzeti iscrpnu informaciju od stranke, upoznati je s približnim trajanjem postupka, troškovima, naknadom i nagradom advokata za obavljeni rad.

12. Advokat će savjetovati i zastupati stranku promptno, savjesno i marljivo, posebno vodeći računa da joj ne prouzrokuje nepotrebne troškove postupka i dužan je svojim postupanjem i stručnim radom opravdati povjerenje stranke koje mu je ukazala izborom za svog zastupnika.

13. Advokat će preuzeti ličnu odgovornost za ispunjenje naloga koji su mu dati i obavještavati stranku o stanju predmeta.

14. Advokat je dužan tokom cijelog postupka nastojati da se postupak riješi nagodbom ako je to u interesu stranke.

15. Advokat neće voditi slučaj za koji zna ili bi trebao znati da on nije stručan i u potpunosti kompetentan za njega, bez saradnje s advokatom koji je kompetentan za takav slučaj.

16. U pravilu advokat preuzima za zastupanje onoliko predmeta koliko može savjesno i ažurno zastupati i neće prihvatiti naloge za koje zna da ih neće moći ispuniti efikasno.

17. Kada utvrdi da se stranka koju zastupa obijesno parniči, advokat ju je dužan upozoriti na takvo ponašanje i štetno vođenje postupka, a ukoliko ona i dalje ostaje pri takvom stavu, advokat joj može iz ovog razloga otkazati punomoć i uskratiti pružanje daljnje pravne pomoći.

18. Ukoliko utvrdi da stranka koju zastupa ili brani, neistinito daje uputstva i navodi činjenice o predmetu, advokat može takvoj osobi otkazati daljnje pružanje pravne pomoći.

19. Jedan od razloga zbog kojih advokat može uskratiti daljnje pružanje pravne pomoći stranki je i nesposobnost stranke da plati gotove izdatke advokata i nagradu za do tada obavljene poslove.

20. Advokat može otkazati punomoć iz onih razloga iz kojih može odbiti pružanje pravne pomoći.

21. Advokat se nema pravo povući iz rada predmeta na način i u okolnostima kada stranka ne bi mogla naći

drugu pravnu pomoć na vrijeme kako bi se spriječilo nastupanje štetnih posljedica za stranku i takvu osobu kojoj otkazuje punomoć po bilo kojem od valjanih osnova, dužan je zastupati dok ona ne nađe zastupnika, no najviše 30 dana od otkaza punomoći. Za ovo vrijeme je dužan poduzimati sve radnje da ne bi nastupile štetne posljedice za stranku kojoj se otkazuje punomoć.

22. Advokat ne treba otkazati punomoć kada mu budu odbijeni dokazni ili drugi prijedlozi u postupku zbog odnosa lične netrpeljivosti s osobom koja vodi postupak, odnosno, svoje lične odnose i interese ne smije poistovjećivati s interesom stranke kojoj pruža pravnu pomoć i obratno.

23. Dužnost advokata je da osobi kojoj pruža pravnu pomoć posveti svo znanje, pažnju, profesionalan odnos i odanost, ali se ne smije povoditi za nekorektnim ponašanjem i očigledno neistinitim navodima osobe koju zastupa, na koji način bi narušio svoj lični ugled i ugled advokature kao nezavisne profesionalne djelatnosti.

24. Ukoliko stranka po prestanku zastupanja i po pozivu advokata za preuzimanje svojih spisa i isprava iste ne preuzme u roku od tri mjeseca od poziva, u slučaju naknadnog zahtjeva stranke za predaju spisa i isprava, advokatu pripada pravo na naknadu troškova pripreme povrata spisa i isprava strani, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad po utrošenom satu i pregledavanju spisa i isprava.

25. Sukob interesa

25.1. Advokat neće savjetovati, zastupati ili djelovati u ime dvije ili više stranaka u istoj stvari ako postoji sukob, ili značajan rizik od sukoba interesa tih stranaka. Kada postupuje u dvostranim pravnim poslovima, a angažiran je od jedne ili svih strana, dužan je podjednako i na pravičan način štititi interese svih učesnika u tom pravnom poslu, bez obzira na to ko plaća nagradu za njegov obavljeni rad.

25.2. Advokat mora prestati raditi za obje stranke kada nastupi sukob interesa između tih stranaka i također kad god postoji rizik od ugrožavanja povjerljivosti ili kada bi njegova nezavisnost mogla biti umanjena.

25.3. Advokat ne smije prihvatiti zastupanje stranke u stvari u kojoj je ranije od stranke sa suprotnim interesima primio informacije u istoj stvari, mada nije prihvatio da zastupa ni tu stranku, ako bi njegova saznanja o predmetu ugrozila interes stranke ili dužnost čuvanja povjerljivosti prethodno dobijenih saznanja.

25.4. Kada advokati obavljaju djelatnost u zajedničkoj advokatskoj kancelariji ili u advokatskom društvu, naprijed navedene odredbe primjenjuju se na sve članove zajedničke kancelarije ili društva.

25.5. Advokat ne smije savjetovati suprotnu stranu, niti preuzeti zastupanje protiv strane koju zastupa, a protiv stranke koju je prethodno zastupao može preuzeti zastupanje samo ako prema okolnostima slučaja takvo postupanje ne bi bilo protivno načelima advokatske etike.

VI. ZASTUPANJE U KRIVIČNIM PREDMETIMA

1. Advokat je dužan preuzeti ponuđenu odbranu osumnjičenog, odnosno optuženog u krivičnim predmetima bez obzira na ličnost osumnjičenog, odnosno optuženog i na vrstu i težinu učinjenog krivičnog djela.

2. Advokat ne smije odbiti pružanje pravne pomoći – odbrane u krivičnim predmetima iz sljedećih razloga:

a) zbog toga što bi uspješna odbrana bila teška,

b) zbog toga što postoje nepobitni dokazi o izvršenom krivičnom djelu,

c) zbog toga što je osumnjičeni/optuženi priznao izvršenje krivičnog djela,

d) zbog negativnog mišljenja javnog mnijenja izazvanog krivičnim djelom i ponašanja oštećenih.

3. Advokat može odbiti ponuđenu odbranu osumnjičenog/optuženog samo ukoliko ima specijalizaciju iz druge grane prava, odnosno ukoliko se u obavljanju advokatske djelatnosti ne bavi i krivičnim pravom, a od već prihvaćene odbrane advokat može odustati samo ako mu branilačka savjest ne bi dopuštala daljnju odbranu, a položaj branjenika se time ne bi pogoršao.
4. U toku krivičnog postupka advokat ne smije davati izjave sredstvima javnog informiranja kojima bi se moglo na nedopušten način, a naročito stvaranjem određenih utisaka u javnosti, uticati na tok i ishod krivičnog postupka.
5. Advokat može u toku vođenja krivičnog postupka davati izjave sredstvima javnog informiranja u skladu s odredbama ovog Kodeksa kojim su regulirane dužnosti i obaveze advokata u javnom informiranju.
6. Kad u krivičnom postupku učestvuje više osumnjičenih/optuženika i više advokata-branilaca, advokati su dužni nastojati da u najvećoj mjeri usklade svoj rad, tako da to ne bude na štetu nijednom od branjenika.
7. U postupku odbrane svoga branjenika, advokat ne smije postupati na način da prebacuje odgovornost na druge saoptuženike, odnosno povećava njihovu krivnju kako bi potpuno isključio ili umanjio krivnju svog branjenika.
8. U pravnim obrazlaganjima i zaključcima advokat-branilac je samostalan i to čini po vlastitoj savjesti, znanju, odgovornosti i stručnosti i nije vezan uputstvima branjenika, osim u dijelu koji se odnosi na činjenično stanje.
9. Svako neposredno ili posredno nuđenje branioca pritvorenima ili korištenje drugih pritvorenika radi dobijanja angažmana branioca, protivno je ugledu i dostojanstvu advokature i predstavlja kršenje pravila ovog Kodeksa.

VII. ODNOS PREMA PROCESNIM PROTIVNICIMA

1. Advokat treba prema protivnoj stranci nastupati obzirno i objektivno, nastojeći time stvoriti uvjete da se spor riješi u obostranom interesu.
2. Međutim, ukoliko je protivna stranka bezobzirna, nepomirljiva, neuviđavna ili neobjektivna, tada je advokat dužan prema njoj nastupati odlučno, a naročito onda kada bi izostanak takva nastupa štetio opravdanim interesima njegove stranke.
3. Svađe i vrijeđanja procesnih protivnika advokat je dužan sprječavati.
4. U skladu s načelom brzog i efikasnog pružanja pravne pomoći i izbjegavanja nepotrebnih troškova stranci, advokat prije nego što pokrene postupak treba opomenuti procesnog protivnika, dajući mu primjeren rok za dobrovoljno ispunjenje spornog zahtjeva, osim ako je stvar hitna ili ako je očigledno riječ o obijesnom i nepopustljivom protivniku.
5. Advokat ne smije koristiti neukost, zabludu ili bojažljivost procesnog protivnika, naročito ako on nema pravnog zastupnika, kako bi postigao neopravdani uspjeh za svoju stranku.
6. Ukoliko procesni protivnik ima zastupnika, tada je advokat dužan isključivo komunicirati s njegovim zastupnikom, a ako mu se procesni protivnik direktno obrati, dužan ga je uputiti njegovom zastupniku i o svemu tome obavijestiti svoju stranku.
7. Advokat treba odvrćati svoju stranku od toga da krivično progoni protivnu stranku zbog nepromišljenih izjava koje je izazvalo napeto stanje u postupku, osim ako je takav progon potreban da bi se osigurali interesi stranke.
8. Prema procesnom protivniku advokat mora imati korektan odnos. Ako procesni protivnik vrijeđa advokata, prijeti mu ili slično, advokat treba imati razumijevanja za stanje uzrujanosti protivne stranke u kojem se ona neprikladno ili nepristojno ponijela prema njemu i ako nakon upozorenja advokata ili organa pred kojim je

došlo do uvrede, prijetnje ili slično dođe do izvinjenja, u tom slučaju advokat ne treba poduzimati radnje koje bi dovele do krivične ili druge odgovornosti protivnika.

9. Bliže i intenzivnije poznanstvo advokata s budućim procesnim protivnikom ili njegovim bliskim srodnikom, ukoliko bi to dovelo ili moglo dovesti do štetnih posljedica po stranku zbog nepotpunog angažiranja advokata ili stručnog i savjesnog pružanja pravne pomoći stranci, može biti razlog za odbijanje zastupanja.

10. Advokat ne smije omalovažavati procesnog protivnika, niti se na drugi način odnositi prema njemu nekorektno.

VIII. ODNOSI PREMA SUDOVIMA, UPRAVNIM I DRUGIM DRŽAVNIM ORGANIMA

1. Advokat je dužan zastupanje pred sudovima i drugim organima obavljati korektno, poštujući njihov autoritet i ugled u skladu s procesnim pravilima, a istovremeno čuvati samostalnost i nezavisnost advokature kao nezavisne profesionalne djelatnosti, kao i svoj lični i profesionalni ugled.

2. Odnos advokata prema sudu, drugim državnim organima i njihovim predstavnicima, i odnos suda, drugih državnih organa i njihovih predstavnika prema advokatu, treba biti izraz poštovanja prava, pravne kulture i pravničke profesije.

3. Podnesci i usmena izlaganja advokata trebaju biti jasni, sažeti, umijesni i logični, a kritika koju advokat upućuje sudu, drugim državnim organima i njihovim predstavnicima ne smije biti priopćena na drzak ili uvredljiv način.

4. U odnosu prema sudu, drugim državnim organima i njihovim predstavnicima, advokat ne smije:

a) uticati na tok postupka i donošenje odluke neprofesionalnim sredstvima, a naročito obraćanjem organima i licima koja se nemaju pravo miješati u postupak, raspravljanje i odlučivanje,

b) lične prijateljske odnose sa sudijama, tužiocima i drugim predstavnicima organa vlasti ispoljavati pred strankom, suprotnom strankom ili njenim zastupnikom ili pred ovim licima stvarati utisak postojanja takvih odnosa,

c) tok ili ishod postupka pravdati pripisivanjem korupcije i drugih vidova zloupotreba sudijama, tužiocima i predstavnicima drugih organa vlasti ili podržavati takvo uvjerenje stranke, osim ako on ili stranka raspolažu dokazima koji bi im davali pravo na podnošenje prijave nadležnim organima krivičnog ili disciplinskog gonjenja,

d) zloupotrebljavati ulogu branioca da bi stranci, ili posredstvom stranke koja je u pritvoru ili na izdržavanju kazne, drugim pritvorenicima ili zatvorenicima krišom dostavljao pisma, poruke ili predmete čije je dostavljanje zabranjeno, podložno kontroli ili namijenjeno nedozvoljenim ciljevima,

e) pred strankom, suprotnom strankom ili njenim zastupnikom, uoči ročišta ulaziti u sudnicu ili drugu službenu prostoriju namijenjenu raspravi prije nego što je pozvan, ili se nakon završetka rasprave u sudnici ili takvoj prostoriji zadržavati i po izlasku svih ovih lica, osim ako svoj ulazak ili ostanak prethodno tim licima ne objasni izuzetnim, opravdanim i istinitim razlozima nevezanim za predmet spora.

5. Advokat će, uz dužno poštovanje suda braniti interese svoje stranke časno i hrabro, bez obzira na svoje vlastite interese ili posljedice po njega ili neku drugu osobu.

6. Advokat je dužan, pravno dopuštenim sredstvima i u granicama korektnosti, pružiti odlučan otpor protiv svakog kršenja zakonitosti, povrede dostojanstva ličnosti i temeljnih ljudskih prava ili interesa svoje stranke.

7. Advokat je dužan upozoriti svoju stranku na odnos poštovanja prema sudu i nastojat će da on i njegova stranka savjesno koriste prava koja im u postupku pripadaju, nastojeći da se izbjegne svako odugovlačenje i zloupotreba prava u postupku pred sudom.

8. Advokatu je dopušteno komunicirati sa svjedocima prije početka i tokom suđenja, ali je zabranjena svaka zloupotreba ovog razgovora u svrhu djelovanja na svjedoka. Razgovor se mora obaviti na način da se izbjegne svaka dilema o mogućem uticaju na svjedoka.

IX. MEĐUSOBNI ODNOSI ADVOKATA, ADVOKATSKIH STRUČNIH SARADNIKA I ADVOKATSKIH PRIPRAVNIKA

1. Kolektivni duh profesije zahtijeva odnos povjerenja i saradnje među advokatima na dobrobit njihovih stranaka kako bi se izbjegli dugi i nepotrebni procesi i druga ponašanja štetna za reputaciju profesije.

2. Međusobni odnosi advokata, advokatskih stručnih saradnika i advokatskih pripravnika, kako u vršenju djelatnosti, tako i u ličnom životu, trebaju biti korektni i ispunjeni odnosom međusobnog uvažavanja i poštovanja i ne smiju uticati na samostalnost i odlučnost pri zastupanju i zaštiti interesa vlastite stranke.

3. Nedopustivo je nelojalno pridobivanje stranaka za zastupanje, reklamiranje u bilo kojem obliku, davanje negativnih izjava o drugim advokatima, advokatskim stručnim saradnicima ili advokatskim pripravnicima, kao i održavanje bilo kakvog kontakta s nadripisarima ili slično.

4. Advokat koji zna da procesni protivnik ima advokata kao zastupnika, mora se isključivo obraćati svom kolegi, a ukoliko mu se procesni protivnik direktno obrati, mora ga savjetovati da se obrati svom advokatu i o tome će upoznati svog kolegu.

5. Advokat, ukoliko mu je to poznato, ne smije preuzeti zastupanje stranke koju već zastupa drugi advokat prije nego što stranka tom advokatu ne opozove punomoć ili priopći da pored već angažiranog advokata u postupak ulazi i novoangažirani advokat.

6. Advokat koji je angažiran umjesto drugog advokata u određenom slučaju mora o tome obavijestiti tog advokata i neće početi s radom dok ne utvrdi da je taj drugi advokat u cijelosti namiren i isplaćen za obavljeni rad.

7. Saglasno izboru, više advokata može pružati pravnu pomoć jednoj osobi.

8. Advokat ne može tražiti, niti primiti od drugog advokata ili drugog lica naknadu, proviziju ili drugu kompenzaciju za upućivanje ili preporučivanje stranke.

9. Advokat neće nikome platiti naknadu, proviziju ili drugu kompenzaciju zato što mu je ovaj uputio stranku.

10. Kolegijalni duh profesije i profesionalna solidarnost nalažu da advokati pruže savjet i daju mišljenje drugom advokatu, naročito onom mlađem po stažu i iskustvu, kada on to zatraži.

11. Kod zamjene advokat postupa kao da sam (u svom predmetu) pruža pravnu pomoć. Solidarnost advokata ogleda se i u pružanju pravne pomoći, tj. zamjenama inostranih advokata. Advokat mora biti naročito odgovoran pri pružanju pravne pomoći inostranim advokatima i takve slučajeve treba preuzimati samo ako ih može obraditi stručno i bez odugovlačenja.

12. Nedopustivo je da advokat, ako to interesi osobe kojoj pruža pravnu pomoć ne zahtijevaju, tereti suokrivljenog ili saučesnika u postupku.

13. Advokati su dužni svoje međusobne sporove sami razrješavati ili pred organima Advokatske komore FBiH, s obzirom na to da nije u skladu s principima ovog Kodeksa da advokati svoje nesporazume rješavaju sudskim putem.

14. Radi educiranja i osposobljavanja za budući advokatski poziv, što je jedan od važnijih zadataka advokature, advokatima se preporučuje da primaju na praksu mlade diplomirane pravnike u cilju njihovog stručnog

osposobljavanja za upis u Imenik advokata i da im u tom smislu pružaju stručnu pomoć.

15. Dužnost advokata je da se brine o formiranju moralnog lika advokatskog pripravnika i stručnog saradnika koji se kroz svoju praksu svakodnevno upoznaju s načelima i pravilima Kodeksa advokatske etike, te ih usvajaju kao svoja pravila ponašanja u poslu i životu, a ovo je dužan činiti i sam pripravnik i stručni saradnik.

16. Advokat je dužan svog pripravnika i advokatskog stručnog saradnika upoznati s obavezom čuvanja tajne kancelarije u kojoj radi i posvetiti naročitu pažnju na upoznavanje pripravnika i stručnog saradnika s pravilima advokatske etike.

17. Advokat je dužan redovno isplaćivati utvrđenu platu za rad advokatskog stručnog saradnika i advokatskog pripravnika. Pored plate, advokat može isplatiti i nagradu za rad advokatskom stručnom saradniku i advokatskom pripravniku.

18. Advokat je dužan omogućiti pripravniku praksu, da ta praksa bude raznovrsna, a znanje temeljito, te korištenje stručnom literaturom, uz savjesno nadziranje rada pripravnika, sve u cilju stručnog usavršavanja i priprema za polaganje pravosudnog ispita.

19. Advokatski pripravnik dužan je u svom radu pridržavati se uputstava advokata kod kojeg obavlja praksu i osnova i principa Kodeksa, a njegov odnos prema advokatu kod kojeg obavlja praksu treba biti korektan i ispunjen uvažavanjem i poštovanjem.

20. U toku obavljanja pripravničke prakse, advokatski pripravnik je dužan učestvovati u radu Organizacije advokatskih pripravnika Advokatske komore FBiH, te savjesno ispunjavati dužnosti i obaveze u organima Advokatske komore FBiH u koje je delegiran od strane svoje organizacije.

21. Advokatski stručni saradnik i advokatski pripravnik dužni su učestvovati u edukacijama koje organizira Advokatska akademija.

22. Zabranjeno je fiktivno obavljanje prakse, pa je advokatski pripravnik dužan praksu obavljati s punim radnim vremenom.

23. Zabranjeno je zaključivanje bilo koje vrste ugovora između advokata i njegovog pripravnika u učešću u dobiti ili o ortaštvu.

24. Pripravniku je zabranjeno samostalno vođenje pravnih poslova.

25. Pripravniku nije dopušteno da po neposrednom zahtjevu drugog advokata ili njegovog pripravnika bez odobrenja advokata kod kojeg vrši pripravničku praksu, zamjenjuje u pojedinim radnjama zastupanja drugog advokata, kao i neposredno zahtijevanje ili primanje naknada za zamjениčko zastupanje od drugog advokata.

26. Dužnost svih advokata je da pomažu mlađem advokatu kod otvaranja advokatske kancelarije i sticanju osoba kojima će pružati pravnu pomoć, a poželjno je da svaki uputi bar po jednu takvu osobu.

27. Svi principi i načela ovog Kodeksa koji se odnose na advokata prema osobama kojima pruža pravnu pomoć, procesnim protivnicima, prema sudovima i drugim organima i ostalim pitanjima, odnose se i na advokatske stručne saradnike i advokatske pripravnike.

X. ADVOKATSKA TAJNA

1. Čuvanje advokatske tajne je načelo advokature koje predstavlja bitnu pretpostavku stručnog i savjesnog zastupanja i nezamjenjiv je uslov nezavisnosti i samostalnosti advokatske profesije.

2. Obaveza čuvanja advokatske tajne nije vremenski ograničena.

3. Advokatsku tajnu predstavlja sve ono što je advokat prilikom pružanja pravne pomoći saznao kao povjerljivo od svoje stranke ili na drugi način. U naravi, ovu tajnu pored saznanja advokata predstavljaju svi spisi, tonski, informacijsko-komunikacijski, slikovni i slični zapisi, te depoziti stranaka koji se nalaze u advokatskoj kancelariji.
4. Dužnost čuvanja advokatske tajne ne prestaje samim prestankom zastupanja ili završetkom postupka u kojem je i povodom kojeg je nastupilo saznanje o činjenicama i okolnostima koje čine advokatsku tajnu. Dužnost čuvanja tajne postoji i u slučajevima saznanja o činjenicama i okolnostima povjerenim od strane stranke čije zastupanje advokat nije prihvatio.
5. Advokat smije saopćiti činjenice i okolnosti koje predstavljaju advokatsku tajnu samo u određenoj vrsti postupka po pristanku osobe od koje je to saznao, datog u pismenoj formi, ili ako je otkrivanje tajne nužno u krivičnom postupku ili postupku disciplinske odgovornosti advokata za dokazivanje njegove nevinosti.
6. Advokat sam mora savjesno ocijeniti šta stranka želi da bude sačuvano kao advokatska tajna, a šta ponekad znači i samu činjenicu da mu se stranka obratila za pravnu pomoć i nenavođenjem koje vrste.
7. Advokat je dužan na odgovarajući način sve svoje saradnike u kancelariji upoznati s obavezom čuvanja advokatske tajne, a tu obavezu u ugovoru o radu zaključenim sa svojim saradnicima izričito predvidjeti kao razlog prestanka radnog odnosa.
8. Obaveza čuvanja advokatske tajne proteže se na sve advokate u zajedničkoj advokatskoj kancelariji, na sve advokate u advokatskom društvu i na sve zaposlenike. Odavanje advokatske tajne suprotno odredbama ovog Kodeksa predstavlja težu povredu dužnosti i ugleda advokature.

XI. ODNOS ADVOKATA PREMA ORGANIMA ADVOKATSKE KOMORE FBiH

1. Advokati su dužni da čuvaju ugled, samostalnost i nezavisnost organa Advokatske komore FBiH i regionalnih komora.
2. Pravo i dužnost advokata je da učestvuju u radu organa Advokatske komore FBiH, da pomažu u radu, te da savjesno i odgovorno izvršavaju obaveze na svim izbornim funkcijama u tijelima i organima Advokatske komore FBiH.
3. Advokat je dužan savjesno i blagovremeno ispunjavati sve svoje obaveze prema Advokatskoj komori FBiH, poštovati, čuvati i unaprjeđivati njen ugled, te svojim aktivnim učešćem doprinositi njenom što uspješnijem radu prisustvujući sastancima, skupštinama i časno izvršavati funkcije na koje je izabran.
4. Advokat čini težu povredu advokatske dužnosti ukoliko ne izvršava odluke organa Advokatske komore FBiH ili ako nesavjesno i neodgovorno izvršava obaveze i prava na izbornim funkcijama u njenim organima; u ostavljenom roku ne odgovori na pisano obraćanje ili se ne odazove na poziv njenih nadležnih organa; da ne dostavi tražene informacije i pruži tražena objašnjenja, a osim ako bi time povrijedio obavezu čuvanja advokatske tajne; dostavi njenim organima neistinite izvještaje, uvredljivo se ponaša u pismenim ili usmenim kontaktima s organima Advokatske komore FBiH i/ili njenim dužnosnicima i prema njoj ne izvršava ili neuredno izvršava materijalne obaveze; ukoliko ne izvršava odluku nadležnog organa Advokatske komore FBiH o obustavi rada ili ograničenja rada pod uslovom da je ustanovljen minimum rada neophodan za zaštitu prava i interesa stranaka.

XII. POSLOVANJE U ADVOKATSKOJ KANCELARIJI

1. Advokat je odgovoran za rad svoje kancelarije.
2. U zajedničkim advokatskim kancelarijama svi advokati odgovaraju za rad kancelarije.
3. U advokatskim društvima, advokati članovi društva odgovaraju za rad društva.

4. Advokat je dužan uredno i na vrijeme voditi predmet, pohranu spisa i tačnu evidenciju rokova i rasprava, tako da on i stranka mogu uvijek uvidom u spis utvrditi podatke o stanju predmeta.

5. Advokat mora biti naročito savjestan i tačan u obavljanju poslova s novcem. Tuđi novac ne smije miješati s vlastitim i mora uvijek biti u mogućnosti da tuđi novac isplati. Novac koji je primio za stranku ne smije zadržati kod sebe duže nego što je to potrebno.

6. Advokat ne smije upotrijebiti ili zadržati novac protivno namjeni za koju je predan, kao i proširiti pravo zadržavanja za nedospjele tražbine za usluge koje će pružiti.

XIII. DUŽNOSTI I OBAVEZE ADVOKATA U JAVNOM INFORMIRANJU

1. U principu, advokat ne smije davati u javnost na bilo koji način podatke o strankama koje zastupa, činjenicama i okolnostima koje su mu poznate iz predmeta koji je primio na zastupanje, kao ni ono što mu je stranka povjerila kao svom zastupniku, osim ukoliko ga je stranka ovlastila da iznosi u javnost podatke o tome.

2. Ukoliko je u sredstvima javnog informiranja od suprotne strane u bilo kojem postupku ili od strane suda, tužilaštva ili drugog organa pred kojim se vodi postupak, došlo do obavješćavanja javnosti, a takvo obavješćavanje je usmjereno na netačno informiranje javnosti u konkretnoj informaciji ili je uticalo ili moglo uticati na tok i ishod određenog postupka, advokat je javnim priopćenjem dužan dati tačnu informaciju i spriječiti pokušaj netačnog informiranja javnosti ili uticaj javne informacije na tok i ishod određenog postupka na štetu stranke koju zastupa.

3. Davanje u javnost informacije o samom postojanju određene vrste postupka u kojem vrši zastupanje stranke dozvoljeno je ukoliko davanjem takve informacije ne bi bila nanesena šteta interesima stranke koju zastupa ili bi samo davanje takvih podataka predstavljalo narušavanje čuvanja advokatske tajne.

4. Postupanje suprotno naprijed navedenim načelima predstavlja težu povredu dužnosti advokata u vršenju advokatske djelatnosti.

5. Advokat o kojem se u sredstvima javnog saopćavanja piše ili govori na način koji je protivan odredbama Zakona o advokaturi, Statutu Komore ili Kodeksu, dužan je odmah po saznanju o takvom izvještavanju da se na prikladan način ogradi od takvog načina izvještavanja.

XIV. BESPLATNO PRUŽANJE PRAVNE POMOĆI

1. Obaveza advokata je i besplatno pružanje pravne pomoći socijalno ugroženim osobama u skladu sa Zakonom o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Advokat je besplatnu pravnu pomoć dužan pružiti jednako savjesno i pažljivo kao u pružanju pravne pomoći drugim strankama.

3. U slučaju uspjeha u postupku, advokat može od takve stranke tražiti nagradu za pružanje usluga u mjeri u kojoj to zastupanje neće izgubiti svoje humano i socijalno obilježje, ali u svakom slučaju advokat smije tražiti onu nagradu koju je zastupana stranka ostvarila po osnovu njegova zastupanja na teret protivne stranke.

XV. OVLAŠTENJA I DUŽNOSTI ADVOKATA U MEĐUNARODNOM PRAVNOM PROMETU

1. Advokat nije ovlašten obavljati advokatske poslove za strane pravne subjekte kao stalni predstavnik neke strane advokatske kancelarije ili advokatskog društva, niti na nazivu kancelarije može stavljati obilježja koja označavaju predstavništvo stranih advokatskih kancelarija bilo kojeg oblika.

2. Nije dopušten bilo kakav vid saradnje sa stranim advokatima ukoliko oni koriste takvu saradnju da bi lažno

prikazali advokata člana Advokatske komore kao advokata svoga društva, kao partnera, kao njegovu podružnicu ili kao postojanje bilo kojeg oblika institucionalne povezanosti s njima.

3. Advokatima, zajedničkim advokatskim kancelarijama i advokatskim društvima je zabranjeno na web-stranicama, istaknutoj tabli, memorandumu i sl. navoditi činjenicu postojanja sporazuma i saradnje iz prethodnog stava.

4. Kada prima na zastupanje stranku koja ima domicil u drugoj državi, advokat je dužan izričito upozoriti stranku na mogući ishod traženog zastupanja kroz primjenu zakona i drugih propisa na teritoriji Bosne i Hercegovine, a takvo upozorenje mora dati u pismenom obliku, ukoliko bi protivno postupanje moglo nanijeti toj stranci znatniju štetu.

5. U svim postupcima s elementom inostranosti pred domaćim sudovima i drugim organima, kao i pred inostranim organima i sudovima, ako postoji kolizija načela kodeksa profesionalne etike strane države i ovog Kodeksa, advokat je dužan primjenjivati načela ovog Kodeksa.

XVI. TROŠKOVI ZASTUPANJA

1. Advokat ima pravo na nagradu za svoj rad prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji Bosne i Hercegovine.

2. Ako je do prestanka zastupanja došlo u toku postupka, advokat može odbiti predati spis predmeta stranci na njen zahtjev ukoliko stranka nije izvršila isplatu troškova koji su nastali poduzimanjem radnji advokata u toku postupka, a prema obračunu advokata u tom momentu, osim ako bi zbog toga za stranku mogle nastupiti štetne posljedice ili ako bi stranci bilo otežano ili onemogućeno poduzimanje radnji u postupku.

3. Advokat može odbiti predati spis predmeta stranci na njen zahtjev nakon okončanja postupka ukoliko stranka nije izvršila isplatu nagrade i naknade troškova.

4. Dužnost advokata je upoznati stranku s približnim iznosom troškova zastupanja i upozoriti je na mogućnost da troškovi koji će biti određeni na teret protivne stranke budu manji od njegovog računa (obračuna).

XVII. IZGLED ADVOKATSKE KANCELARIJE, FIRME I PEČATA

1. Advokatska kancelarija, u pravilu, treba biti smještena u prostoru koji ima čekaonicu. U pravilu, advokat prima stranke samo u svojoj kancelariji.

2. Firma advokatske kancelarije (ime i prezime advokata, specijalnost ukoliko postoji) treba biti istaknuta na zgradi u kojoj je smještena advokatska kancelarija.

3. Ova obaveza se odnosi i na zajedničke advokatske kancelarije i advokatska društva. Naziv kancelarije ili društva treba biti ispisan na jednom od službenih jezika u BiH bez reklamnog karaktera na metalnoj ili drugoj tabli.

4. Advokatska kancelarija ili društvo može imati svoj pečat koji ne može sadržavati reklamni karakter.

5. Svaki podnesak mora imati memorandum ili pečat.

XVIII. ZAVRŠNE ODREDBE

1. Stavljajući se van snage Kodeks advokatske etike usvojen na vanrednoj Skupštini održanoj dana 17.09.2005. godine.

2. Ovaj Kodeks stupa na snagu s danom usvajanja na Skupštini Advokatske komore FBiH.

Broj 1822/26
23. maja 2026. godine

Predsjednica
Advokatske komore FBiH
Ana Primorac, s. r.